

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt — kr.
Fél évre	2 frt — kr.
Negyed évre	1 frt — kr.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendőek.

Megjelenik

minden Kedden

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 10 kr. Ezen kívül minden hirdetésnél 30 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyezség szerint.

Nem vagyunk elhagyatva!

A létért való s évek óta tartó küzdelemünkben számtalanszor fölmerült a panasz, hogy az erdészeti és vadászati altiszti személyzet a legtöbb esetben teljesen önmagára van hagyva s elöljárói csak addig és olyan mértékben törődnek vele, a meddig és a hogy azt a szolgálat érdekei megkövetelik, szóval hogy csak arra van gondjuk, hogy alkalmazottjaik hivatalbeli kötelességeiknek megfeleljenek, azzal azonban, hogy milyenek a megélhetési viszonyaik s állásukból kifolyólag a jövőre nézve való kilátásaik milyenek, nem törődik senki.

A panaszoknak hitelt kellett adnunk, mert hiszen élő példát szolgáltatt erre legutóbb a pünkösdi ünnepek alkalmával megtartott gyűlésünk, melyen többen csak azért nem jelenhettek meg, mert közvetlen elöljáróik nekik az erre a célra szükséges szabadságidő iránti kérelmüket megtagadták.

Ennek ellenében örvendetes jelenség, hogy ismét számosan nem csak hogy szabadságot, de még utiköltséget is kaptak.

Nyilvánvaló tehát, hogy a rokon — vagy ellenszenv nem általános, hanem inkább csak egyesek egyéni érzületeinek a folyománya, mint a hogy ez már minden emberrel veleszületett vagy az élet folyamán elsajátított tulajdonság, miért is mig egyrészt hálásaknak kell lennünk ama derék és lelkes férfiak irányában, kik a jólétünk előmozdítására irányuló szent és nemes küzdelemünket nem csak figyelmükre méltatják, de minket abban támogatnak is,

addig másrészt szívesen megbocsátunk azoknak, kik — talán nem tudva, mit cselekesznek — annak gátat vetni törekednek, abban a reményben, hogy látva más társaik nemes példáját, idővel maguk is okulni fognak azon.

Fokozottabb öröm tölti el azonban kebleinket akkor, midőn azt tapasztaljuk, hogy fáradozásunk immár a legmagasabb körökben is méltánylásra talál, sőt azt nem csak méltányolják, hanem még támogatásukat is kilátásba helyezik.

Tanubizonyság erre az a közlemény, mely az „Országos Erdészeti Egyesület“ közlönye, az Erdészeti Lapok folyó évi V-ik füzetében látott napvilágot s mely egyesületünk törekvéseit és célját rövid vonásokban, de alaposan ismerteti, csupán azzal a csekély eltéréssel, hogy a nyugdíjazásnál még a tervezetben foglalt 5 évi ciklust említi a módosított évi százezeres emelkedés helyett.

A vonatkozó közleményt itt közöljük egész terjedelmében:

Országos erdészeti és vadászati altiszti segítő- és nyugdíj-egyesület. Hosszas vajudás után pünkösdi vasárnapján tartották meg az erdészeti s vadászati altisztek segítő- és nyugdíj-egyesületüknek alakuló közgyűlését, melyre az ország minden részéből — 1050 megbízó képviselőjében — nagyobb uradalmaknál, magánosoknál, továbbá a községeknél és az erdőkincstárnál is alkalmazásban lévő 89 erdészeti s vadászati altiszt jelent meg.

Nemcsak az élénk résztvétel, de a közgyűlésnek örvendetes komolysággal és tárgyilagossággal történt lefolyása is eléggé tanus-

codik a mellett, hogy az altisztek tudatában vannak az általuk megindított és érdeiket oly közel érintő vállalkozás fontosságának, melyre szükségük volt, hogy sok esetben egyáltalán nem vagy pedig kellőleg nem biztosított heizetüket — különösen öreg napjaikra — javítsák és egymás között az együvé tartozás eszméjét és szellemét ápolják.

A közgyűlésen a Szászsebesen megjelenő „Erdészeti Ujság”-ban részletesen közzétett alapszabálytervezetet csekély módosítással egyhangulag elfogadták. Az alapszabályok szerint az egyesület 20.000 korona alaptőkével alakulna és két korona beiratási és husz korona évi tagsági díj ellenében tagjait önhibájukon kívül bekövetkező szorult anyagi helyzetben, valamint betegség esetén segítené, a tag elhalálásakor 200, a feleség halálakor 100 korona temetési járulékot fizetne és szolgálatképtelenség esetén

öt évi tagság után . . .	200 korona
tíz „ „ „ . . .	300 „
tizenöt évi tagság után , .	400 „
husz „ „ „ . .	500 „
huszonöt évi tagság után .	600 „
harmincz „ „ „ .	700 „

évi nyugdíjat folyósítana.

Az özvegyek a felsorolt összegek felét igényelhetik, az árvák pedig 60 korona nevelési

segélyezésben részesülnének. Céljául kitűzte továbbá az egyesület a kartársi szellem ápolását és hogy tagjaitól kifogástalan magánélet folytatását követelve, a testület erkölcsi súlyát is növelje.

Ha az egyesület oly szervezést s oly vezetést nyer, melylyel a fent említett, jelentékeny kötelezettségeket pontosan és igazságosan teljesíteni képes lehet és ha az egyesület megbízható és erős alapokra lesz fektetve: akkor valóban fontos feladatot teljesíthet és a kívánatos segítséget nyújthatja altisztjeinknek, kik azt az ő nehéz, sokszor veszélyes szolgálatukban tanúsított buzgósággal s kitartással kiérdemlik.

Mivel ez a szervezkedési mozgalom az erdészet szóban levő alkalmazottjainak anyagi helyzetét lenne hivatva javítani, nemcsak reájuk nézve bir nagy fontossággal, hanem az erdőbirtokosokra nézve is s ennél fogva érdemes arra, hogy e mozgalmat úgy ezek, mint az erdőtisztek élénk figyelemmel kísérik és az illetők törekvéseit méltányolva, őket a helyes irány megtartása érdekében megfelelő támogatásukban részesítsék, kétségtelen lévén, hogy az erdészeti és vadászati alkalmazottak anyagi és erkölcsi helyzetének megjavítása által, azok szolgálatra való képessége és kedve fokoztatik.

(Közli: Cserny Gy.)

TÁRCZA.

Századvégi gonosztevők.

(Zsarolás pillanatképekkel. — Haladás a betörés technikájában. — A gyónási titok oltalma alatt. — Mesterséges száflrok.)

— A Hazánk után.

A fényképezés terén a zsarolás szolgálatába szegődött Párisban és most New-Yorkban különösen divatba jött. Az áldozatokat kritikus randevura csalják — egészen a la Mozgó fényképek — és azután... Azután nem folyik le a dolog oly simán, mint a vigjátékban, A szerencsétlen flótás rendesen busásan fizet. Hét new-yorki miliomos szerepel eddig a rendőrség tanui között, a kik ezer meg ezer dollárt fizettek a zsarolóknak.

A zsarolók párosával dolgoznak. Kibérelnek pompás lakásokat, melyek elég világosak, hogy a fényké-

pész apparatusa jól dolgozhassék. A fényképező mindenféle függönyökkel elrejtve ül kamarájával a szoba egyik sarkában és várja az alkalmat, az alatt pedig bűntársa, rendszerint csábítóan szép fiatal nő családja kelepcebe az áldozatot, a kinek anyagi viszonyait előbb kipuhatták. A fotográfia nagyon kompromittáló és veszélyes. Fenyegetőznek, hogy a fényképet megmutatják a feleségnek. Mihelyt az áldozat az első felvételt meglátja, okvetlenül szükségesnek találja, hogy a lemez birtokába jusson és így fizetni kell!

* * *

Papakosza és társai néhány év előtt még mesterei voltak a betörésnek. Modern utódaik eszközei mellett csak közönséges kontárkodás az egész működésük. A modern betörő gázmotorral és vegyész olvasztó készülékkel dolgozik. E célból a gázt is lopja a helyiségben. A földszinten például bankház van, az emeleten szálloda. A tolvajok kipuhatták, melyik napon van nagy pénzkészlet a bankban és este 6 órakor beállít két elegáns ur, akik éppen a bankház felett bé-

Okuljunk mások példáján.

Most, midőn az erdészeti és vadászati altisztek nyugdíj és segélyegyesületének megalakításán fáradozunk, nem fog ártani, ha egy kissé körül tekintünk a nagy világban s keresünk az általunk alakítandóhoz hasonlatos egyesületet, figyelemmel kísérve annak tevékenységét és munkálkodásának eredményét.

Ebben a tekintetben legközelebb áll hozzánk a „Magyar Állami Alkalmazottak Egyesülete“, mely úgy szólván teljesen olyan célokat követ, mint a melyek elérésében mi fáradozunk, a mennyiben tagjainak évi 10 frt tagsági díj befizetése mellett temetkezési járulékot és 5. 10 stb. tagsági idő után szinte némi nyugdíjat biztosít.

Ez az egyesület 1897 év végén alakult s míg megalakulásakor csak 200 tagot számlált, ma már hiveinek száma az 1200-at is meghaladja, kik valamennyien állami alkalmazottak.

Az egyesület egedélyezése és fönnállása legjobb czáfolat a lipótújvári tisztelt kartársak ama véleményére, hogy abban az esetben, ha mi tagjainak számára nyugdíjat biztosítunk, az illet már élvező kincstáriak koczára teszik mostani törvényhozásilag biztosított nyugdíjukat, mert az államkincstár őket ekkor mint külön nyugdíj után törekvőket könnyen megfoszthatja nyugdíj jogosultságuktól. Ime ennek az egyesületnek csak állami alkalmazottak lehetnek tagjai s mások abba be nem fogadhatók, mégis alapszabályaik jóváhagyást nyertek és eddig még senkinek sem jutott eszébe kifogásolni azt a törekvésüket, mely jövőjük és jólétük biztosítására irányul. Ne higgye tehát azt senki, hogy egye-

sületünk megalakításában a magas kormány államfel-forgató irányzatot látna, hiszen minden állmnak legfőbb törekvése kell hogy az legyen, hogy polgárai kivétel nélkül megelégedettek és boldogok legyenek, mert ott, hol az állampolgárok nem boldogok, maga az állam sem lehet az.

Előttünk fekszik a Magyar Állami Alkalmazottak Egyesülete által 1897 évi december hó 2-től 1898 évi december hó 31-ig kifejtett tevékenységről szóló jelentés, mely míg egyrészt az egyesületnek a tagok szaporodásából kifolyó fölvirágzását emeli ki, addig másrészt beszámol az üzleti eredményről is, mely szerint

összes bevétel	8611 korona	52 fillér
„ kiadás	1710 „	73 „
tiszta jövedelem	6900 „	79 „

A kiadások összegében szerepel három redes tag és egy nő temetési költsége, mely összesen 404 koronát és 40 fillért tesz ki, a többi kiadások legnagyobb részt a szervezésből kifolyók s azért is olyan nagyok, mert hiszen ezekben csak a különféle nyomtatványok mintegy 550 koronával szerepelnek s egy biztonsági vasszekrény 276 koronába került. Ezen kívül boldogult Királynénk emlékszobrának költségeihez az egyesület 100 koronával járult. Az egyesület pénzfőlösege, 6780 korona és 60 fillér az első hazai takarékpénztárban van gyümölcsözőleg elhelyezve, míg 195 k. 79 fillért a pénztárnok kezel.

Ebből az évi jelentésből nagyon böles tanulságokat szerezhetünk s láthatjuk, hogy csekély kezdet mellett is mire képes az igazi buzgóság és lelkesedés. Pedig ennek az egyesületnek tagjai egytől egyig olyanok, kiknek szolgálatuk már nyugdíjat biztosít s így nem szükséges jövőjük fölött túlságosan aggódni.

relnek szobát. Pompás vacsora után visszavonulnak, pihenni akarnak. Most kezdődik a munka. Mindenek előtt kitűnő körfűrészszel lyukat vágnak a padlón, feszítő vassal és lapáttal rendkívül óvatosan kiemelik a vakolatot és néhány téglát eltávolítása után kötelen kényelmesen lebocsátkoznak a pénztárhelyiségbe. Itt megtalálják a vaskasszát. Ezzel pedig így bánnak el:

Hogy minden feltűnést elkerüljenek, melyet a furás vagy törés robaja okozhatna, egyszerűen megolvasztják az aczélfalat. Két szénsavas tömlőt gummicső segítségével összekapcsolnak a gázvezetékekkel, egy vízvezető tömlő, melyet szintén a készülékhez kapcsolnak, a légritkitást elvégzi és így rövidesen előállítanak bunsen-lángot, mely a lemezt beolvasztja. Most a gyémántfuróval mennek neki és csakhamar tallérmagyságu lyukat fúrnak. A lyukon horogvégű drótfonalat erősítenek meg és ennek végébe sulyos aczélrudat akasztanak, melynek sulya olyan rendkívüli, hogy kényelmesen tetszőleges nagy nyílást vághatnak vele.

A betörők mégis felsültek. A kassza belső része

is vaspánczéllal volt elrekesztve és miután a legközelebbi vonattal el kellett utazniok, hogy meg ne csipjék őket, az éj pedig a hosszú munkában eltelt, mindent félbehagytak és elillantak.

Felháborítóan arcátlan volt az a csaló, aki osztrák katolikus papokat szemelt ki áldozataul és Passauban egy évre ítelték. Azzal az ürügygyel állított be, hogy gyónni akar összes bűneiről és elmondott egy romantikus históriát. Váltót hamisított, saját testvérét megöltte párbajban és ezért gazdag apja kitagadta. Az apa megbocsátana neki, ha mind megtért bűnös jönne haza, de oly messze van a hazája, hogy nem képes előteremteni az uti költséget. Így nem tehet egyebet, minthogy öngyilkossá lesz. Sok könyörületes pap adott neki uti költséget.

A tágyaláson nyíltan bevallotta, hogy azért járt el ezzel a raffinériával, mert a papot a gyónás titka tiltja a tanuskodástól. Ebben azonban tévedett, mert a csalás végett színlelt gyónás nem szentség, egyáltalán

Milyen más viszonyok mellett szándékozunk mi megalakítani egyesületünket!

Az erdészeti és vadászati altiszti személyzet összes száma hazánkban mintegy harmincz ezerre tehető s ezeknek alig 20 százaléka van abban a kellemes helyzetben, hogy jövője legalább némileg biztosítva van, míg a többi munka- és szolgálatképtelenség esetére nagyobbrészt a legnagyobb nyomornak néz eléje, nem is szólva az özvegyek és árvák ezreiről, kiknek sorsuk a férfiakénál még százszorta keserveesebb.

Csak rajtunk áll azonban, hogy ezen a bajon ha nem is teljesen, de legalább részben segítsünk s nem is kell ehez egyéb, mint igaz lelkesedés és buzgóság mellett évenként alig érezhető csekély pénzáldozat.

Ha csak húsz százalékat vesszük az erdészeti és vadászati altisztek összességéből olyanoknak, kik saját és családjuk érdekeit nem csak hogy fölfogni, de szívükön viselni is tudják, már mintegy 6000 lesz azoknak a száma, kik zászlónk alá csopotosulnak s az ezek által egy éven át befizetett tagsági díjak 60000 forintot tesznek s így tekintettel arra, hogy az első öt évben talán csak elvétve kell majd egy-egy temetkezési járulékot, özvegyi nyugdíjat vagy gyermeknevelési járulékot folyóvá tenni, ez alatt az idő alatt a kamatokkal és azok kamatjával már 300.000 ezer forint alaptőke lesz gyűjthető, tehát olyan összeg, melynek folyó kamataival és a következő évek rendes bevételeivel bármi eshetőségekkel szemben a küzdelmet félelem és aggodás nélkül fölvehetjük.

Már pedig hogy az erdészeti és vadászati altiszteknek csak húsz százaléka állana az intelligenciának olyan fokán, hogy helyzete nehézségét s a javítás módját fölismerni tudná, még gondolatban sem merészelnék föltételezni. Különben a jövő majd meg fogja mutatni, hogy ki a legény a talpán.

Most egyelőre rajunk, eddig is buzgólkodókon a teher tovább folytatni a küzdelmet lankadatlan buzgósággal és lelkesedéssel. Az utókor áldása lesz a mi legszebb és legbecesebb jutalmunk önzetlen fáradozásunkért.

44407 I/4 1899 szám.

Pályázati hirdetés.

(Erdőőri szakiskolák tanulóinak felvétele tárgyában)

A királyhalmi, vadászerdei, lipitújvári és görgény-szetimrei m. kir. erdőőri szakiskolákba — melyeknek tanfolyama két évre terjed, — a f. évi október havában kezdődő tanfolyamra részint állami ellátás mellett, részint saját költségén több tanuló fog felvétetni.

A felvétetni kívánók igazolni tartoznak, hogy:

1. tizenhét (17) éves életkorukat betöltötték s illetőleg az intézetbe való belépésük napjáig betöltik s harminczöt évesnél nem korosabbak;

2. ép, erős, egészséges, munkához és az idő viszontagságaihoz szokott és edzett testalkattal s különösen jó látó, halló és beszélő képességgel bírnak, mely kellékek igazolására kincstári erdészeti orvos, honvéd-orvos vagy vármegyei orvos bizonyítványa szükséges, megjegyeztetvén, hogy minden az intézetbe felvett tanuló testi épsége és egészségi állapota az intézeti orvosa által a jelentkezés alkalmával szigorúan felülvizsgáltatik s az, kinek szervezete hiányos vagy a ki valamely ragályos avagy az intézeti foglalkozás mellett könnyen nem gyógyítható betegségben szenved, az intézetbe be nem fogadtatik;

3. az elemi iskolákat elvégezték, illetve folyékonyan

nem is gyónás. Egy megcsalt pap el is mondta, mit „gyónt” neki a bűnös.

* * *

A bankószédelgésnek az a neve, hogy bankóhamisító prést adnak el naiv parasztoknak jó pénzért, nálunk is divik.

Ezen a nyomon indult egy párisi iparlovag a következő fogással:

Egy napon elegáns ékszerészüzletbe tisztességesen öltözött fiatal ember lép és beszélni akar a főnökkel.

Villogó kék kövecskéket rak elébe és kéri, hogy becsülje meg, mennyit érnek. A tapasztalt ékkő-ismerő megvizsgálja és kijelenti:

— Kitűnő nemes szafirok. Eladók-e?

— Igen. Kaphat belőlük annyit, amennyit akar. Magam gyártom őket.

— Hogy érti ezt? — kérdi babozva az ékszerész.

— Évekig tartott kísérletek után rájöttem, hogyan lehet igazi szafirokat vegyi uton előállítani és ajánlatot teszek önnek, hogy lépjen velem társaságba. Nagyon olcsón tudom e köveket előállítani, alig kerül 5 frankba

darabja, ön pedig eladhatja legalább 10—80 frankkal. Miután titokban dolgozunk, a szafirpiaczon uralkodhatunk. Ezeket a köveket, melyeket megvizsgált, szintén átengedem 5 francjával.

Az ékszerész alig tér magához ámulatából; megvette a szafirgyáros köveit és megígérte, hogy a dolgot jól megfontolja. Alig távozik a gyáros, még egyszer vizsgálat alá veszi a köveket; de bármennyit experimentál, nem tudja megkülönböztetni a valódi természetes szafirkőtől. Másnap beállít a vegyész laboratóriumába és az a szeme láttára előállít néhány szafirt. Megesinálja a contractust, a mellyel az ékszerész kötelezi magát egy millió francot tenni az üzletbe, ha a vegyész elárulja neki a titkot. Az első részletet, 200.000 francot, a zseniális feltaláló nyomban megkapja, a többit egy év múlva kapja. A ravasz vegyész elég szerény volt beérni évvel a részlettel, mely bőven kárpótolta a 450 francos veszteségét, mellyel a nem sokkal azelőtt vásárolt igazi szafirokat eladta az ékszerésznek.

A szerződés kelte után a laboritorium kohója kihűlt, a vegyésznek helye hűlt, az ékszerész elhűlt.

jól irni, jól olvasni és a közönséges négy számmivelet szerint jól számolni tudnak;

4. erkölcsi magaviseletük jó;

5. katonai kötelezettségben állnak-e, igenlő esetben kötelesek ebbeli igazoló könyveiket is bemutatni.

Bejelenteni tartoznak továbbá, hogy kérvényükre a válasz mely czim alatt, illetve mely vármegyében vagy mely hivatal utján és mely posta állomásra küldendő.

Tájékoztatásul megjegyeztetik, hogy azon tanulók, kik saját költségükre vétetnek fel, az ellátásért és az intézetben való tartózkodás idejére adott ruházatért évi 150 (egyszáz ötven) forintot félévi előleges részletekben fizetni s ehhez képest a felveendő tanulók, esetleg azok szülei, gyámjai vagy munkaadói kir. közjegyző előtt kiállított okmányokkal igazolni tartoznak, hogy az évi 150 forintnyi eltartási költséget a kitűzött időre pontosan befizetik.

Az állami eltartás mellett felvett tanulók, illetve azok szülei, gyámjai vagy munkaadói azon esetben, ha a tanuló az erdőri szakiskolát a tanfolyam teljes bevégezése előtt önként elhagyja vagy az intézeti szabályzat értelmében elbocsájtatik, a ráfordított költségeket egy évre 150 forinttal számítva az államnak megtéríteni kötelesek s ugyanerre nézve, hogy ezt az illető szakiskola igazgatóságának felszólítása után legkésőbb hat hét alatt teljesítik, szintén közjegyző előtt kiállított okmányt tartoznak bemutatni.

Minden tanuló tartozik a szakiskolába való belépés alkalmával hozni: 6 inget, 6 lábravalót, 6 zsebkendőt, 10 pár kapezát vagy harisnyát, egy pár erdőjárásra alkalmas erős bagaria csizmát és pedig valamennyit új állapotban.

A fennálló szakiskolai szabályok értelmében figyelemzetnek tehát azok, kik az erdőri szakiskolába felvétetni óhajtanak, hogy sajátkezüleg irt és kellően felszerelt kérvényüket, melyhez az állami ellátás mellett felvétetni óhajtóknak azok szegénységi állapotát igazoló hiteles községi bizonyítvány is melléklendő, azok pedig, kik akár magán, akár állami erdészeti szolgálatban állanak, mindig elüljáró tisztjük vagy hatóságuk utján legkésőbb f. évi július hó végeig a földmívelésügyi ministeriumhoz adják be.

Kelt Budapesten 1899 évi június hó 3-án.

Földmívelésügyi m. kir. minister.

LEVELEZÉS.

Pod-Banszkó 1899 június 8

Tekintetes Szerkesztő Úr!

Folyó hó 2-án erdővédelmi szempontból kirándultam a Temna-Tichá völgyben levő erdőbe s itt a völgy torkolatánál két lengyel öltözetű egyént láttam meg s észrevettem, hogy ezek igyekeznek előlem elbujni,

miből rögtön arra a következtetésre jutottam, hogy orvvadászok lesznek. Megközelítésük bajos volt, mert előbb egy mélyedésen kellett áthatolnom, mely időtők fölhasználva úgy elbujtak, hogy mire a dombra értem, már semmit sem láttam, egyszerre azonban figyelmessé tett egy lövés, melynek posta vagy sörét töltése a fejem körül sivitott el. Részint meglepetésemben, részint az ijedségtől is földre buktam s innen szemlélődve megpillantottam a két embert, kik közül az egyik még mindig két kézre fogva tartotta fegyverét, míg a másik csak egyik kezében s utóbbinak a hátán egy zerge volt.

Erre már én sem voltam rest, hanem fölkapva manlicher karabélyomat, viszonoztam, a lövést s a másik lövésem után láttam, hogy az, ki két kezében tartotta fegyverét, lebukott, hogy a lövés következtében, vagy csak óvatosságból, nem tudom, míg a másik a sziklás meredeken furásra vette a dolgot. Egy darabig még vártam, de azután a pinus pumilió bokrai által fődve lementem a pásztorokhoz, mert azt hittem, hogy az illetőt agyonlöttem. Mintegy másfél óra mulva visszatértem a helyszínére, itt azonban már nem találtam mást, mint egy tarisznnyát különféle élelmi szerekkel, vért azonban, vagy egyéb jelet, melyből arra lehetett volna következtetni, hogy lövésem talált, nem tudtam felfedezni.

A rossz nyelvek különféle kombinációkat fűznek az esethez, kivált az ellenségeim (pedig ezek bőven vannak) én azonban úgy az erdőgondnokságnál, mint a járásbírósnál a jegyzőkönyv felvételénél úgy adtam elő a dolgot, a mint az valóban megtörtént s itt leírva van, mely vallomásomat bármikor esükkel is kész vagyok megerősíteni, különben pedig ha meg is löttem volna a gaz ficzkókat, ezt a törvény értelmében jogosan cselekedtem volna.

Midőn a közönség tájékozása céljából soraim közlését kérem, szívélyes üdvözlettel maradtam

igaz hive Seemann Antal
m. kir erdőőr.

Munkács 1899 május 12-én.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Pap Sámuel Nagy-Lucskai törvény hatósági erdőőrnek azon kijelentése — hogy a gróf Schönborn féle uradalmonál alkalmazásban álló altiszti személyzet a nyugdíj alap létesítésénél közömbösen viselné magát — nem felel meg a valóságnak, mert az újabb generációból való altiszti személyzet, kikkel érintkezhettem azon óhajoknak adtak kifejezést hogy ezen feleltete üdvös intézménynek szinte tajai kívánnak lenni, — habár e lapban nem is nyilatkoztak — és szétszóródások miatt gyűlést nem tarhattak. —

Tévesen állította össze továbbá T. Papp ur az uradalmi altiszti személyzet statistikáját is, — mert én habár ez urad alomnál vagyok alkalmazásban, de 40 pláne még épen 100 erdészeti altisztest nem ösmerek; — avagy ön az erdő szolgálakat (föstereket) is altiszteknek számítandja? Nagyon természetes, hogy ezek közömbösen is viselik magukat és tagjai sem lesznek — de talán szerintem nem is lehetnek az egyesületnek. — tisztelettel

Szabad István, erdőgyakornok.

Különfelek.

Hova pályázzunk? Az „Erdészeti Lapok“ V-ik füzetében a következő pályázatokat találjuk:

Zenta város tanácsa részéről a város tulajdonát képező mákosi erdőnél megüresedett erdőőr állásra nyilvános pályázat hirdetik.

Felhivatnak tehát mindazok, a kik ezen erdőőri állást elnyerni óhajtják, hogy a szakvizsgát igazoló okmánnyal, erkölcsi bizonyítvánnyal felszerelt kérvényeiket, esetleg egyéb szolgálati bizonyítványaik kapcsán 1899. évi június hó 20-ig a polgármesteri hivatalhoz nyújtsák be.

Ezen erdőőri állással egybekötött javadalmazás a természetbeni szabad lakáson kívül évi 240 frt fizetés, 22 frt 05 kr. évi csizma-pénz, egy öltözet nyári ruházat, további intézkedésig ideiglenesen 300 kéve rőzse.

Zenta város tanácsának 1899. évi május hó 17-én tartott tanácsüléséből.

Kiss Simon,
h. polgármester.

A szegszárdi m. kir. tanulmányi alapítványi uradalomhoz tartozó Ssegyszárd „sötétvölgyi“, IV. osztályu erdőőri állásra ezennel pályázat hirdetik. Ezen állással járó illetmények: 240 frt évi készpénzfizetés, szabadlakás (az erdőben) $3\frac{2}{10}$ hold földjárandóság és 18 ürméter 1. oszt. kemény dorongfa.

Pályázók felhivatnak, hogy az 1879. évi Erdőtörvény 37. §-ban követelt szakképzettségüket, a közalapítványi szolgálatba ujonnan belépni kívánók pedig ezenkívül megyei fő- vagy honvéder orvos által kiállítandó bizonyítvánnyal, ép, erős testalkatukat és különösen jó látó, halló és beszélő képességüket is igazolni tartoznak. Továbbá igazolni tartoznak, hogy a hivatalos magyar nyelvet szó- és írásban tökéletesen bírják. Miután pedig egyebek mellett valamely tényleges erdőőri szolgálatban már eltöltött idő is figyelembe fog vétetni, az eddigi szolgálatról szóló bizonyítvány is csatolandó.

A sajátkezűleg irt folyamodványok f. évi július hó 15-éig nyújtandók be az alulírott erdőgondnokságnál.

Szegszárd, 1899. évi május hó 12-én.

A m. kir. közalap erdőgondnokság.

Löcse szab. kir. városi felső-majori erdőgondnokságánál egy erdőőri állás betöltendő, mely havi 18 frt fizetés, szabad lakás, 1 hold szántóföld és 1 hold rétnak haszonélvezetével, 3 drb. marhára szóló légeltetési joggal és $3\frac{1}{2}$ méteről tűzifailletményen van egybekötve. Eddigi működésről szóló bizonyítványokkal és képesítési igazolvánnyal felszerelt folyamodványok folyó évi július hó 1-ig a polgármesteri hivatalhoz intézendők.

Megjegyzendő, hogy erdőőri képesítéssel nem bíró egyének is pályázhatnak ugyan, de csak az esetben fognak alkalmaztatni, ha képesített pályázók nem jelentkeznek; nem képesített egyének alkalmaztatásuk esetén a fenti illetmények mellett csak havi 15 frt fizetésben részesülendnek és az erdőőri szakvizsgát egy év alatt letenni tartoznak.

Löcse szab. kir. városának 1899. évi május hó 18-án tartott üléséből.

Szőnyey, polgármester.

Fia ellen az unokáit. Magyar-Szolgyén esztergommegyei községben rémes családi tragédia történt vasárnap. Kovács Mihály gazda jobban szerette az unokáit, mint a fiát s azért az egész vagyonát rájuk iratta. A fiu e miatt sokszor összekapott az apjával, sőt a múlt héten már annyira vetemedett, hogy kést döfött az apja mellébe. A szurás halálos volt. Az öreg ember halálos ágyán rábirta unokáit, hogy apjukon nagyapjukért boszút álljanak. A fiatal Kovács még ott a halálos ágyon sem hagyott békét az apjának és szemrehányásokkal illette. Ekkor a saját gyermekei rohanták meg s addig ütötték, míg véresen össze nem rogyott. Öt halt meg az apja ágya mellett, a gyermekei szemeláltára. A gyilkos fiukat a csendőrség letartóztatta.

A gyöngyvirág mérge. Egy vegyész megvizsgálta a gyöngyvirágot és azt találta, hogy szirma glycosidot tartalmaz, melyben kéksav van. Minthogy pedig a kéksav a legnagyobb mérge, óvakodni kell a gyöngyvirágtól. Szól pedig ez a figyelmeztetés azoknak, akik a virágot szájukba veszik és sokszor nemcsak a szárát, de magát a virágot is rágcsálják. Az ajkon levő bőr ugyanis nagyon finom és majdnem mindig van rajta egy kis horzsolás. Ha a gyöngyvirág-mérge azon behatol, nagy fájdalmat okozhat. Az elhervadt gyöngyvirágot pedig nem szabad olyan helyre dobni, a hol apró jószág jár-ke, mert többször tapasztalták, hogy különösen a csirkék és galambok, ha gyöngyvirágot csipdestek, megdöglöttek. Azt már régebben észlelték, hogy május hónap a verebekre valóssággal végzetes. Még a legnagyobb fagy idején sem hull el annyi veréb, mint májusban. Most megállapították, hogy ennek a gyöngyvirág túlságos élvezete az oka.

Az almafa rekordja. Valóságos kerti csoda az mely Englisch Vitus kistétényi gyümölcsösében látható. Egy, alig két év előtt beoltott fiatal nemesfajú almafája április elején dus virágzásba jött s nyomban utána ezernyi diónagyságu almák mutatkoztak rajta. Egyik ága, melyen azelőtt semmi sem mutatkozott, most virágzik, ez az ág is a többinek a példáját követendő alma-produkálás tekintetében, melyek azonban aligha lesznek életképesek.

A bosnyák korcsma titka. Három éve történt, hogy a boszniai Poca községben a kantinos háza leégett. A romok közt egy nő megszzenesedett holttestét találták meg, a kantinos nyomtalanul eltűnt. A vizsgálat során kiderítették, hogy a házat felgyújtották, a kantinos rabló-gyilkosság áldozata lett s a holttestét elrejtették a gyilkosok. Az összeégett leány Póczek Anna zala-apáti születésű, magyar pinczerleány volt. A gyanu több bosnyák katonát ért, a kiket hosszú ideig vallattak, de eredmény nélkül. Minap azután titkos rendőrök érkeztek a zalamegyei Esztergály községbe s letartóztatták az egyik leggazdagabb polgár fiát, a ki a gyilkossági dőjén lennt szolgált Boszniában. Valami módon napvillágra került ugyanis, hogy az ő vezetése mellett több zalai katona rabolta ki a kantinost s a holttestét a Drávába lökte. A gyanu még több zalai és somogyi fiura irányul, a kik annak idején szintén lent szolgáltak Boszniában. A letartóztatott legényt már a nagykanizsai törvényszékhez szállították.

Akinek szintén van bánata . . . Bécsből írják, hogy a napokban St. Paulból egy tíz éves fiucska utazott haza, az apja temetésére. Az amstetteni állmáson annyira erőt vett a szegény gyermek a fájdalom, hogy keservesen zokogni kezdett. A fiu siró szavára figyelmes lett egy első osztályban utazó hölgy s a kalauzzal odahozatta a fiúcskát a kocsijába. Ezalatt tovább indult a vonat. A

hölgy időközben megtudta a fiu bánatának az okát s szerető szavakkal kezdte vigasztalni:

— Lásd fiam, — mondta, — nekem is volt már sok bánatom. Hónapokkal ezelőtt meg Genfben. A szívem nekem is majd megszakadt, de bele törődöm a rettenetes sorsba.

A fiut megvigasztalták az ismeretlen hölgy részvevő szavai. S csak akkor tudta meg, amikor leszállt a kocsiról, hogy Mária Valéria főhercegnő volt a vigasztalója.

Cserébe. Egy párisi szabóval esett meg a következő kis kaland: Hosszabb utat tett omnibuszon s utközben egy elegánsan öltözött fiatal ember szállt be a kocsiba, ujján pompás gyémántgyűrűvel s leült melléje. A szabónó sokáig bámulva nézte a briliánsok csodás ragyogását. A mikor kiszállt a kocsiból, nagy rémületére, észrevette, hogy pénztárcája hiányzik. A pénztárca helyett nagy megütközésére a zsebében találta a pompás gyémántgyűrűt, amelyet az elegánsan öltözött tolvaj akkor vesztett el, amikor a zsebében kotorászott. A pénztárcában összevissza kilencvenkét frank volt, a gyűrű értéke pedig ezerötven frank. Az az ur, aki ott felejtette a zsebben a drága gyűrűt, aligha fog jelentkezni.

A kék hadnagy. És ekkor az apa ekként szólt a tolakodó udvarlóhoz:

— Hadnagy úr, ne jöjjön többé házukba és hagyjon békét leányomnak!

— De én imádon őt...

— Akkor vegye el!

— Nem tehetem, kékvér vagyok, maga pedig csak kékitőmester.

— Hát akkor hallgasson a szavamra, mert különben még „kékebb” lesz.

A hadnagy távozott, de visszatért. És ekkor elfogyott az öreg kékitőmester türelme és elhatározta, hogy megszabadul a tolakodó udvarlótól. Lefogatta legényeivel a fiatal hadnagyot és megfürösztötte egy kék festékkel telt kádban. A hadnagy dühösen és kéken haza sietett és órák hosszáig azon fáradozott, hogy lemossa magáról a festéket, amely egész testét, haját és arcát belepte. Fáradozása hiábavaló volt. Végre oda üzentetett a kékitőmesterhez, hogy adja vissza arcának természetes színét, különben!...

— Az én festékem — válaszolt büszkén a kékitőmester — igazi, jó festék, — azt nem lehet lemosni!

A hadnagy most reklámja a kékitőmester jó festékének, amelyet kémiai uton fognak róla levenni. Csakhogy ez eltart néhány hétig, addig a hadnagy ur „kék virága” marad a modern orosz romantikának.

T. i. Moszkvában esett meg ez a história.

Várospusztító patkányok. Egy szerencsétlen angol város, Lavrence, nem sokára elmondhatja magáról, hogy elpusztították a patkányok. Nem marad ott épen se élelmiszer, se épület, annyi a patkány. A város már több ízben ezrével vásárolta össze a macskát, hogy valamiképpen mégis védekezhessék a furcsa ellenség ellen, de az eredmény az lett, hogy a patkányok agyonharapták a macskákat. Most a lavrenceiak is modern eszközhöz folyamodtak. Ugy irtják ki a patkányokat, ahogy nemrégiben Löffler német tudós az egereket irtotta ki Görögországból. Beoltanak néhány patkányt veszedelmes bacillussal, és ezek inficiálják aztán a többi, úgy, hogy rövid idő múltán valamennyi elpusztul.

Biró fej nélkül. Az aradmegyei Gyorokról írják, hogy Farkas Miklós szőlősgazdát, a község biráját egy éjjel ismeretlen tettesek borzasztó halállal kivégez-

ték. Fejszéssel levágták a fejét s a csonka, véres törzsöt ott hagyták az udvaron, ahol megtámadták. A borzalmas gyilkosság nagy rémületet keltett az egész vidéken. Általánosan azt hiszik, hogy boszúból ölték meg a birót.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradzsky Emil.

Az E. K. E. fürdője.

Az Erdélyi Kárpát-Egyesület

hívatajának megfelelőleg, Erdélyben, a legszebb helyen fürdőt létesített.

Radna-Borberek (Besztercze-Naszódmegye)

ez a fürdő, mely fenyvesek között, gyönyörű erdős környezetben 700 m. magasan fekszik. A völgy, a hol a fürdő van, őserdők örökzöldjétől csodás szépségű. Az itt felbuzogó Széchenyi-víz orvosi tapasztalat szerint a sápadtság, vérszegénység gyengeség és vérszegénységen alapuló idegbetegségek eseteiben, női betegségekben, úgyszintén hosszantartó betegségeknel mutatkozott rendkívül jó hatásúnak. Gyógyító tényezők még: a meleg és hideg fürdő s a kitünő levegő.

Vérszegényeknél páratlan hatása.

Kolozsvártól Beszterczéig vasuton, Beszterczétől kocsin lehet ide jutni. (Felkérésre kocsiról Beszterczén Jungsz József E. K. E. ügyvivő gondoskodik.)

Szobák ára mésekelt. Az E. K. E. vendéglőjében kaphatók kényelmes berendezésű szobák. A magas fekvés, a pompás hegyi utak, a fenyvesek kigözlögtetésétől fűszeres, friss, tiszta levegő, a kitünő víz, az érdekes kiránduló: elsőrangú klimatikus gyógyítóhelylyé tették a fürdőt.

Fürdőidőszak jun. 15-től szept. 15-ig.

A fürdőre nézve fölvilágosításokkal szolgál az Erdélyi Kárpát-Egyesület ügyvivőse (Hunyady Imre dr. főszolgabíró) Ó-Radnán).

Kolozsvárt, 1899 máj. 31.

Az elnökség.

Aranysó
1847.
MAGYARON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNÉV ŐRÁZLÉTE.
Aranysó
ÓRAK, EKSZEREK 10-ÉVI JÓÁLLÁSSAL
RESZLETFIZETÉSRE
Képes árjegyzék kérésre. Javítások pontosan eszközöztetnek.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvar-
mesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

Ő császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherceg rendkívül meg van elégedve az asbesttalppal bélt cipőkkel. Ő Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e cipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak úgy el, mint más közönséges cipőknél. Küldök egy pár vadász-cipőt hogy annak a mintájára készítsenek másikat asbesttalpbéléssel, ugyanannál a cipésznél s aztán küldjék ide.

Hisszük, hogy e vadászcipők ép oly jók lesznek és ép oly megfelelők, a mint megfelelőek voltak a szalonzcipők. Zágráb, 1898 július hó 8-án. KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási bíróság elnöke, a következőket írja:

Tisztelt Doktor ur! Az asbestbetűtű cipők kitűnőeknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszünt minden láb fáradást, úgy hogy — azt hiszem — lábajom semmi további orvoslást nem igényel. Szíves tanácsát köszöni

Dánoson, 1897 évi szeptember 17-én.
tisztelő híve WEKERLE SÁNDOR

Nincs többé láb fájdás!

Óvjuk lábainkat az izzadástól

Sem tyúkszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki cipőjét dr. Högyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbesttalpbélés sel látja el.

Kettősvastagságn 1 fnt 20 kr. egyszerű 60 kr. homoktalp 40 kr. gyermekeknek fele.

Az asbesttalpbélés kitűnőségét legjobban bizonyítja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár szállított.

Szétküldés csakis utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosítások, prospectusok és köszönetnyilvánítások ingyen.

Erdészeknek 10 % árengedmény.

Kapható kizárólag az Asbestáru-gyár betéti társaság.
Budapest, VI., Szív-utca 18.

MEGJELENT

a

BLUM ÉS TÁRSA

udvari egyenruha szállítók

legujabb árjegyzéke.

Kérjen mindenki egy példányt ezen kiváló elsőrangú cégétől, mely bérmentve lesz azonnal beküldve.

A nagyméltóságu földmívelésügyi m. kir. Ministeriumnak 1894 évi augusztus hó 11-én kelt magas intézkedésével,

cégünk ujjalag megbízott

a nagytekintetű erdőtisztek és az erdészeti altisztek egyenruha szállításával.

Tisztelettel értesítjük, hogy nálunk minden néven nevezendő egyenruházati cikkek

hivatalos uton részletfizetésre

megrendelhetők.

POLGÁRI RUHÁK

a legjobb francia és angol divat szerint készíttetnek.

Vidéki megrendelések kiváló figyelemmel eszközöltetnek.

Óvakodjék mindenki oly cégektől, melyek olcsóbb ajánlattal akarják régi vevőinket félrevezetni.

Kiváló tisztelettel

BUDAPEST, IV.

Sütő utca 2, Szervitater sarkán.

BLUM és TÁRSA

elsőrangú egyenruha készítő intézete.

Ő csász. és kir. Fensége József főherceg udvari szállító.
Szerb kir. udvari szállítók. A földm. m. kir. miniszterium szállító.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.